

РЕШЕНИЕ

№ 1210

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5956** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх. № 16615 от 31.05.2019 г. по описа на Административен съд София-град на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на [фирма] /ЕР Юг/: 1./ В тридневен срок от получаване на настоящото решение да възстанови захранването с електрическа енергия на обекта на г-жа С. Я. с ИТН: 3136888, находящ се в [населено място], [община], област П.; 2./ в тридневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 да обезщети С. Я. съгласно чл. 48, ал. 1 от ОУ и 3./ в едномесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и измести СТИ, измерващо електрическата енергия на посочения в т. 1 обект в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е нищожно поради липса на материална компетентност на регулаторния орган, а при условията на евентуалност незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че административното производство

пред КЕВР е образувано по жалба на трето лице, което било недопустимо, с оглед изрично лимитирания кръг от лица посочени в чл. 22, ал.1 от ЗЕ, имащи право да сезират КЕВР с жалби. Като е постановила обжалваното решение по недопустима жалба, КЕВР е постановила нищожен административен акт. Наред с това се сочат и други основания за нищожност на оспорения акт, а именно, че административният акт, в частта, в която са дадени указания на ЕР ЮГ Е. да обезщети С. Я. съгласно чл. 48, ал.1 от ОУ е нищожно. Същото е постановено свръх петутим и извън предвидената материалноправна компетентност на КЕВР. Споровете за съществуването, дължимостта, изискуемостта и заплащането от ЕР ЮГ Е. на обезщетения по сключени договори за ползване на електроразпределителна мрежа са гражданскоправни и подлежат на разглеждане от общите граждански съдилища, поради което извън компетентността на регулатора е да се произнася по тях. Сочи още, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, в частта с която КЕВР е дала указания посочени в т. 3 от решението, по подробни доводи изложени в жалбата. Искането до съда е оспореното решение да бъде прогласена за нищожно, а в условията на евентуалност да бъде отменено, като незаконосъобразно. Претендира разноски.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител юрк. Н., поддържа жалбата си по подробно изложени доводи в последната и моли за отмяна на оспорения акт. При условията на евентуалност, в случай, че жалбата бъде отхвърлена е направено възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Подробни съображения за неоснователността на жалбата са изложени в депозираното по делото становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Я., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. 1 във вр. ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания на [фирма] /ЕР ЮГ/: 1./ в тридесетдневен срок от получаване на настоящото решение да възстанови храненето с електрическа енергия на обекта на г-жа С. Я. с ИТН: 3136888, находящ се в [населено място], [община], област П.; 2./ в тридневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 да обезщети С. Я. съгласно чл. 48, ал. 1 от ОУ и 3./ в едномесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и измести СТИ, измерващо електрическата енергия на посочения в т. 1 обект в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота.

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-11И-00-5 от

30.01.2019 г. подадена от И. Я. Я., в качеството му на пълномощник на С. Я. срещу [фирма]. Предмет на жалбата е възражение срещу прекъснато снабдяване с електрическа енергия на обект, находящ се в [населено място], ул. „23“ № 4, [община], област П. и отправено искане електромерът, измерващ електрическата енергия да бъде монтиран на имотната граница. Към жалбата, като приложения документи са представени отговор на запитване от Е. и известие за осигуряване на достъп.

Липсва спор по делото, че С. Я. със заявление за услуга - смяна на клиент от 29.11.2018 г. /л. 18-20 от делото/, в качеството си на наследник на С. К. П. /л. 25 от делото/ е отправила искане за промяна на клиентските данни и прехвърляне на партидата на процесния обект, находящ се в [населено място]. Към заявлението са приложения и декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ Е. /приложение 1/ и декларация - заявление за започване на продажба на електрическа енергия /приложение 2/.

С писмо изх. № Е-11И-00-5 от 06.02.2019 г. изпратено от КЕВР и адресирано до [фирма] с вх. № 1597 от 11.02.2019 г., на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ/ жалбата депозирана от И. Я. Я. е изпратена за разглеждане по компетентност и извършване на проверка по реда на чл. 71 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма].

С писмо изх. № 1597-2/18.02.2019 г. [фирма] на основание чл. 143, ал. 4 от НЛДЕ и чл. 71, ал. 1 и ал. 3 от ОУ на ЕР ЮГ Е. /лист. 32 от делото/, е изразила становище по жалбата. Депозирани са и допълнително становище изх. № 2208-1 от 08.03.2019 г. Представено е също така и писмо изх. № 1597-4 от 05.03.2019 г. изходящо от жалбоподателя и адресирано до И. Я., с което последният е уведомен, че за да получи отговор по същество на жалбата си и доколкото за посочения обект, клиент на дружеството е друго лице, следва да представи надлежни доказателства за представителната му власт.

Видно от писмо вх. № Е-11И-00-5 от 25.02.2019 г. И. Я. е уточнил, че жалбата депозирана от него е в качеството му на упълномощен представител на титуляра по ИТН 3136888, съгласно нотариално заверено пълномощно, представено на л. 61-62 от делото.

На основание чл. 145, ал. 1 от НЛДЕ е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-218 от 15.04.2019 г.

На 25.04.2019 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № № Е-11И-00-5 от 30.01.2019 г. подадена от И. Я. Я. и е взето атакуваното решение, обективизиран в следствие в решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. – предмет на настоящото производство.

По делото като доказателства са приобщени, представените с жалбата и с административната преписка писмени документи.

За разкриване на обективната истина в хода на съдебното производство е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, приета от съда като компетентно, безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. е връчено на жалбоподателя на 13.05.2019 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от

23.05.2019 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Преди да разгледа спора по същество, съдът следва да се произнесе по направения от жалбоподателят довод за нищожност на обжалвания административен акт, тъй като е постановен извън рамките на материалната компетентност на регулаторния орган и при неспазване на установената форма на акта. Настоящият съдебен състав не споделя доводи на жалбоподателя за нищожност на акта, по следните съображения:

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици към които е насочен. Критериите (изискванията) за законосъобразност на административните актове са нормативно определени и са: компетентност на автора на административният акт, спазване на формата, предвидена в закона, спазване на административнопроизводствените правила, спазване на материално правни разпоредби, приложими за съответния АА и съответствие с целта на закона. Всяко изключително тежко нарушение на тези признаци може да има за последица нищожен АА. Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и от там на липса на волеизявление. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административният акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

В настоящия случай се установи, че решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган от 9 души, като решението ѝ е взето с пет гласа „за“, от които трима от членовете на Комисията със стаж в енергетиката. Поради изложеното, съдът намира, че решението е издадено от

компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че решението на административния съд е недопустимо като постановено срещу недопустима жалба. Сезиращата административния орган жалба е подадена от лице притежавашо правен интерес от оспорване на акт – Свека Я. и при съобразяване на приложимата правна уредба по чл. 22 от ЗЕ и чл. 142 -149 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал. 1, ал. 5 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката.

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./.

Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на С. Я. е изпратена от КЕВР за становище на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 25.04.2019 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13 г./.

Въз основа на взетото Решение по т. 16 от Протокол № 69/25.04.2019г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. на КЕВР, което обаче е прието в разрез на материалноправните норми на чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 76, ал. 4 от ЗЕ, както и на чл. 201, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗЕ. В цитираните норми е предвидено, че Комисията текущо контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, в това число прилагането на утвърдените от комисията цени, както и проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ, като в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

В т. 1 от обжалвания съдебна акт, КЕВР е дала указания на жалбоподателя да възстанови хранването с електрическа енергия на обекта на г-жа С. Я. с ИТН: 3136888, находящ се в [населено място], [община], област П., тъй като лицензианта не е спазил изискването на чл. 29, ал. 3 от ОУ във вр. с чл. 72, ал. 2 от ОУ, тъй като дружеството е преустановило хранването на ел. енергия два дни след дата на съставяне на констативния протокол.

КЕВР в изпълнение на правомощието си по чл. 21, ал. 1, т. 4 и 5 ЗЕ одобрява общите условия на договорите, предвидени в този закон и одобрява правила за работа с потребителите на енергийни услуги. Безспорно е, че жалбоподателят притежава лицензия за дейността "обществено снабдяване с електрическа енергия" на обособена територия. Неразделна част от лицензията са правилата за работа с потребителите на енергийни услуги и утвърдените общи условия на договорите, според чл. 49, ал. 2, т. 4 и 7 от Наредба № 3. Съобразно чл. 38в, ал. 1 ЗЕ енергийните предприятия, каквото предприятие безспорно е и жалбоподателят, според легалната дефиниция на § 1, т. 24 ДР на ЗЕ, изготвят и представят за одобрение в комисията правила за работа с техните потребители на енергийни услуги. Крайният снабдител продава ел. енергия при публично известни общи условия, според чл. 98а, ал. 1 ЗЕ. Условията и редът за одобряване на общите условия на договорите по този закон, за одобряване на правила за работа с потребителите на енергийни услуги се определят с наредба - чл. 60 ЗЕ. Това е Наредба № 3, според § 4 от заключителната ѝ разпоредба.

В чл. 8 от ОУ на ЕР ЮГ е предвидено, че клиента се задължава до осигурява достъп до съоръженията на дружеството намиращи се в имота му, съгласно изискванията на действащото законодателство. В нормата на чл. 29, ал. 1 от ОУ е предвидено, че в случай, че СТИ са поставени в имота на клиента, включително в общите части на етажната собственост, клиентът има задължение да осигурява достъп на упълномощени представители на ЕР ЮГ до тях за отчитане и обслужване. В ал. 3 от с.чл. е предвидено, че в случай, че клиента откаже достъп за контрол и обслужване на електрически съоръжения, собственост ЕР ЮГ и намиращи се в имот на клиента и това бъде установено със съставянето на констативен протокол по реда на ОУ, ЕР ЮГ има право да преустанови временно преноса на ел. енергия по електраразпределителната мрежа до обекта на клиента след 10-дневно предизвестие по реда на ОУ.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява, че дружеството жалбоподател е изпълнило изискванията на чл. 29, ал. 3 от ОУ. Не се споделят мотивите на административния орган, че не е предоставена възможност на заинтересованата страна да осигури достъп до СТИ и същата не е уведомена за възможността от прекъсване на захранването на ел. енергия, тъй като това се установява еднозначно от представените по делото доказателства / л. 36, л. 90 и л. 86 от делото/. Заинтересованата страна С. Я., след отказа за осигуряване на достъп до СТИ, за което е издаден КП № 432770 от 21.11.2018 г., е била надлежно уведомена чрез залепване на писмено уведомление от 21.11.2018 г. /л. 90 от делото/ за възможността от преустановяване на ел. захранването. Фактът на уведомяването, не е оспорен от Я., напротив в своя жалба от 30.01.2019 г., той е потвърден.

Ето защо, съдът намира, че ЕР ЮГ е разполагало с възможността да преустанови електрозахранването на имота собственост на заинтересованата страна и дадените с решението на КЕВР задължи указания, като несъобразени с фактическите установявания по преписката, са незаконосъобразни.

По отношение на т. 2 от диспозитива на решението на КЕВР, настоящия съдебен състав споделя доводите на жалбоподателя, че с т. 2 от диспозитива на решението си КЕВР е постановила извън пределите на компетентността ѝ.

Спорът между доставчика и потребителите на електроенергия относно количеството потребена ел.енергия и съответно дължимите суми за потребена ел.енергия не е административноправен, а граждански такъв и подлежи на разглеждане по общия исков ред по ГПК. Действително в правомощията на КЕВР, съгласно чл. 21, ал.1, т.4 от ЗЕ е да одобрява общите условия на договорите,

предвидени в този закон, но в случая се касае за изпълнение на конкретни клаузи от вече одобрени общи условия на договор, който впоследствие е сключен между доставчика и конкретен потребител. По-конкретно отношенията относно възникването на задължение за заплащане на обезщетение по чл. 48, ал. 1 от ОУ е такова по изпълнението на договорното правоотношение между Е. Юг Е. и потребителя С. Я.. Техният характер е гражданскоправен и спорът следва да се разгледа по реда на ГПК. В този смисъл е постоянна и практиката на гражданските съдилища в страната, формирана по отрицателни установителни искиове на битови абонати (ФЛ и/или ЮЛ) срещу електроснабдителни дружества за недължимост на „корекционни сметки“.

Основателни са дадените в т. 3 от диспозитива на решението на КЕВР указания за предприемане на необходимите технически мероприятия и изместване на СТИ, измерващо електрическата енергия на посочения обект в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота.

Мястото за присъединяване е изначално определено при действието на чл. 91 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност в редакцията му обн. ДВ, бр. 64/1999 година. В него е предвидено сключването на писмени договори за присъединяване на обектите към разпределителната мрежа при условия, определени в наредба. Такава е действалата към онзи момент Наредба за присъединяване към преносната и разпределителната мрежа на производители и потребители, отменена едва през 2005 година. Съгласно чл. 27 от нея, електромерните табла се монтират на границата на имота. А самата граница на собственост между ел. съоръженията на електроенергийното предприятие и на потребителя, се определя от начина на присъединяване и от вида на съоръженията в мястото на присъединяване.

В същия смисъл са и Общите условия на договорите за използване на ел.мрежи на „Е. юг“. Съгласно правилото на чл. 27, т. 1 от тях - средствата за търговско измерване се поставят на място, определено от електроразпределителното дружество до или на границата на имота на потребителя, а в т. 2 е посочено в общите части на жилищни сгради, етажна собственост. СТИ трябва да се намира на нея или до нея. А на разпределителното дружество е предоставено правото да избере точното място. Законодателната логика и правила, съществуващи още от 1999 година, продължават и в следващите нормативни актове, регламентиращи правоотношенията по присъединяване. Пример в тази връзка е нормата на чл. 120 от действащия понастоящем Закон за енергетиката. В ал. 1 от него е определено, че ел.енергията, доставена на крайни клиенти, се измерва със СТИ, разположени до или на границата на имота на клиента. На свой ред в чл. 28, ал. 2 и 5 от издадената в изпълнение на закона Наредба № 6 от 2004 година и в двете ѝ редакции, съответно ДВ, бр. 74/2004 година и изменената в ДВ, бр. 25/2008 година се изисква СТИ да са монтирани в самостоятелни табла, наричани електромерни табла, монтирани до или на границата на имота на потребителя на място, определено от разпределителното дружество. Именно тези правила не са спазени в конкретния случай.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав на съда намира, че решението на КЕВР, като неправилно и незаконосъобразно следва да се отмени в т. 1 и т. 2 относно дадените задължителни указания за възстановяване на захранването с електрическа енергия на обекта на г-жа С. Я. с ИТН: 3136888, находящ се в [населено място], [община], област П. и за обезщетение на С. Я. съгласно чл. 48, ал. 1 от ОУ, а по отношение на жалбата срещу дадените задължителни указания в т. 3 от решението на КЕВР, същата следва да се отхвърли като неоснователна.

По разниските по делото:

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 143, ал. 3 от АПК право на разноски притежават и двете страни в производството. Предвид обстоятелството, че страните са били представлявани по делото от юрисконсулт и дължимото възнаграждение следва да се определи по правилото на чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл. 37 от ЗПП, съдът намира, че следва да бъде присъдена сумата от по 100 лв. за процесуално представителство на страните и 25.00 лева за платена държавна такса на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, III –то отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], Решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, В ЧАСТТА по т. 1., с която са дадени следните задължителни указания на [фирма] да възстанови захранването с електрическа енергия на обекта на г-жа С. Я. с ИТН: 3136888, находящ се в [населено място], [община], област П. и в В ЧАСТТА по т. 2, в три дневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 да обезщети С. Я. съгласно чл. 48, ал. 1 от ОУ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-212 от 25.04.2019 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, В ЧАСТТА по т. 3, с която са дадени следните задължителни указания на [фирма] в едномесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и измести СТИ, измерващо електрическата енергия на посочения в т. 1 обект в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], разноски в общ размер на 125 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, разноски в общ размер на 100 лева

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: